

siger, i urette Lommer. Jeg tillader mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at der vaages over, at Pengene komme i de rette Lommer, og ligeledes vil jeg henstille til Ministeren, om det ikke var værd at tage under Overvejelse, at Staten fik sin Repræsentation i „Hedebruget“s Bestyrelse, da det dog saa godt som udelukkende er Statens Penge, denne Forening virker med.

Fra Socialdemokratiets Side er der foranlediget Samraad vedrørende Statskovenes Kultur. Det er et Spørgsmaal, som blev rejst ved Finanslovens første Behandling af det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen). Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt komme ind derpaa, idet jeg antager, at det ærede Medlem, som har rejst Sagen, og som er langt bedre inde i den end jeg, vil omtale den.

Jacob Christensen: Den sidste ærede Taler sluttede sine Udtalelser med en Bemærkning om et Samraad, der har været afholdt angaaende Kulturen i Statsskovene. Den ærede Ordfører udtalte i Gaar, at dette Samraad nærmest var foranlediget ved den Kritik, jeg havde fremsat her ved Finanslovens første Behandling, af Forholdene i vore Statsskove. Den Kritik, jeg udøvede ved Finanslovens første Behandling, gjaldt i første Række Statsskovene ved Silkeborg, fordi disse Forhold ere mig paa nært Hold, jeg er bedre i Stand til at se, hvad der vedrørende Driften er galt der, end jeg er i Stand til se det paa de Skovstrækninger, som ligge fjernere. Jeg mener, at den Kritik, jeg fremførte, var i høj Grad berettiget, og den ærede Ordfører mente jo ogsaa, at det rimeligvis vilde resultere i, at dette Forhold blev nærmere undersøgt, og at man muligvis derved vilde faa rettet, hvad der var galt. Jeg vil meget henstille, at denne Undersøgelse ret snart maa blive foretagen, da det forekommer mig, at Forholdene ere i høj Grad utilfredsstillende og paaføre Statskassen et ikke ringe Tab.

Det er mit Udgangspunkt, at det er Rigsdagens Pligt ikke alene at vaage over, at de Udgifter, som afholdes af Statskassen, gaa til Fremme af Anliggender, det i det hele er i Statens Interesse at fremme, men tillige, at de Aktiver, som Staten ejer, give den størst mulige Indtægt, selvfølgelig under tilbørlig Hensyntagen til andre berettigede Krav. Ud fra denne Betragtning var det altsaa, at jeg øvede en Kritik af forskellige Forhold vedrørende Statsskovene i Silkeborg. Men

det var dog ikke alene selve Statsskovene i Silkeborg Distrikt, jeg mente, der var Grund til at rette Angreb imod, jeg mener, at Statsskovenes Administration i det hele kunde trænge til at blive set noget efter i Sømmene.

Af Bilagene til Finanslovforslaget viser det sig, at Statsskovene, der udgøre et Areal af 103,965 Tdr. Land, kun ere opførte med en Indtægt af 446,664 Kr. eller ca. 4 Kr. 40 Øre pr. Td. Land. Man vil sikkert indrømme, at det er ikke noget stort Resultat, og jeg mener derfor, der kunde være Grund til at undersøge, om det ikke var muligt, at man kunde opnaa et bedre Resultat ved Driften af Statsskovene. I „Tidsskrift for Skovvæsen“ for 1905 har Professor C. V. Prytz udarbejdet en skematisk Oversigt over Statsskovvæsenet. Han opgør her Arealet til 108,600 Tdr. Land, og han oplyser, at det er takseret til Ejendomsskyld til 21,928,380 Kr., og Gennemsnitsudbyttet pr. Td. Land for Femaaaret 1899—1904 er opgjort til 3 Kr. 93 Øre. Dette Resultat finder jeg meget ringe, og det samme finde adskillige Forstmænd. Det er saa ringe, at der kan være Grund til en meget skarp Bedømmelse af hele dette Forhold.

Blandt de uheldige Sider ved Driften af Statsskovene, som fra sagkyndig Side ere anførte, er mangelfuld Pasning. Det menes saaledes, at der udhugges alt for lidt i Statsskovene, og dette gælder saavel de unge Plantninger som de ældre Skove, og dette foranlediger for de unge Plantningers Vedkommende, at disse hemmes i deres Vækst, og for de ældre Skoves Vedkommende, at Træet ikke hugges, naar det er modent, og at der som Følge deraf gaar betydelige Kapitaler tabt for Statskassen. Som et Bevis paa, hvilket Tab der ad den Vej paaføres Statskassen, skal jeg anføre nogle enkelte Oplysninger, som jeg har indhentet fra forstkyndig Side, idet jeg selvfølgelig ikke er i Stand til at bedømme Sagens rent forstmæssige Side.

De 17 egentlige Skovdistrikter — deri altsaa ikke medregnet Lystskovdistriktet og Skovene paa de saakaldte Hededistrikter — udgøre et Areal af 58,321 Tdr. Land. Det, som jeg her vil omtale, er det Udbytte, som Naaletræer have givet paa dette Areal, og som findes opført i Betænkningen til Finansloven for 1908—09. Det oplyses der, at der af godt og sundt Træ, Tømmer, Spær og Lægter m. m., er skovet omtrent 48 pCt. til en Gennemsnitspris af 28³/₄ Øre pr. Kubikfod, men af 2den og 3die Klasses Træ, altsaa Klodstræ, Ros,